

ਰੈਡੀ (1) ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਐਨ.ਕੁਲ ਚੰਦਰ ਦੱਤਾ ਬਨਾਮ ਅਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਚਕਰਬਰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ/ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਖਸ਼ੇ ਬਨਾਮ ਪੀ ਅਖਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਓ. 21 ਆਰ. 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਤਸਦੀਕ ਕਰੋ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ O. 43, R. 1(j) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(5) ਧੋਖਾਧੜੀ ਹਰ ਕੈਕਟੀ ਓਰੋ ਐਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ: ਰੋਡਿਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਉਠਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਖਿਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਯੋਗ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 11 ਮਾਰਚ, 1991 ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.

ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

1979 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 95 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ।

22 ਫਰਵਰੀ, 1991

ਵਰਕਰਜ਼ ਕੰਪਨੀਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1923—ਐੱਸ. 10— ਵਰਕਸੈਨਜ਼ ਕਮ ਪੈਨਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976— ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੰਪਨੀਸ਼ਨ ਲਈ ਵਰਕਸੈਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ — ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਐਕਟ— ਵਧੇਰੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੋਧਿਆ ਐਕਟ— ਵਧੇਰੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ— ਬੀਤੀ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ — ਵਰਕਸੈਨ ਵਧੇ ਹੋਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1973 ਮਦਰਾਸ 107
- (2) ਏਆਈਆਰ 1982, ਕਲਕੱਤਾ 564।
- (3) ਏਆਈਆਰ 1985 ਪੀ. ਅਤੇ ਐਚ. 322.

Sampuran Singh v. Mukhtiar Singh (A. L. Bahri, J.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸਿਆਣਪ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰੇ। ਜਦੋਂ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ (nscal) ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ, 1976। ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1975 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 21 ਮਈ, 1976 ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਦਸਾ 2 ਮਈ, 1976 ਨੂੰ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸੋਧਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ 11)

1978 ਨੂੰ ਵਰਕਮੈਨ ਕੰਪਨਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਗਆਰਜੀ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ। ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ 12,600।

ਦਾਅਵਾ:— ਵਰਕਮੈਨਜ਼ ਕਾਮ ਪੈਨਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ।

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ:- ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਦਿਨੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਜੇ.ਸੀ ਵਰਮਾ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੁਭਾਸ਼ ਅਗਰਵਾਲ।

ਨਿਰਣਾ

ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕਰਮਚਾਰੀ-ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ 13 ਦਸੰਬਰ, 1978 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਕਮੈਨ ਕੰਪਨਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 12,600 ਰੁ: ਥਰੈਸ਼ਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨੌਕਰੀ ਦੌਰਾਨ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ।

(2) ਵਰਕਰ ਨੇ ਵਰਕਮੈਨ ਕੰਪਨਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਉਹ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। 160 ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਹਵਾਰੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ।

50. 2 ਮਈ 1976 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 9.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ. ਮਾਲਕ ਦੀ ਕਣਕ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਥਰੈਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਚਾਰੇ ਉਂਗਲਾਂ ਅਤੇ ਅੰਗੂਠੇ ਕੱਟੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ

ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ 50 ਫੀਸਦੀ ਅਪੰਗਤਾ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਨ। ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। 12,600 ਹੈ। ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਵਰਕ ਮੈਨਜ਼ ਕੰਪਨੀ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976, ਇਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 21 ਮਈ, 1976 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਜਦਕਿ ਕਥਿਤ ਹਾਦਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਵਾਪਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਮਜ਼ਦੂਰ ਸਿਰਫ਼ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 5,600 ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ। ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ. ਤਨਖਾਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਖੁਦ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਾਪਰਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕ ਕਸ਼ਮੀਰਾ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਥਰੈਸ਼ਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਹੀ ਕਣਕ ਦੀ ਕਟਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(3) ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ: -

- (1) ਕੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ? ਓ.ਪੀ.ਏ.
- (2) ਕੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰੀ ਸੀ 9 ਓ.ਪੀ.ਏ.
- (3) ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਦਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤੋਂ? ਓ.ਪੀ.ਏ.
- (4) ਰਾਹਤ.

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅੰਕ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨੌਕਰੀ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰ ਗਿਆ। ਅੰਕ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 1 ਅਕਤੂਬਰ 1975 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਖੜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 12,600 ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(4) ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਏਲ ਐਪ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਤੋਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਕਣਕ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਥਰੈਸ਼ਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਥਰੈਸ਼ਰ 'ਤੇ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਲਟਾ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਏ.ਡਬਲਿਊ.-2 ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਦੂਰ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਉਜਰਤਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀਆਂ

Sampuran Singh v. Mukhtiar Singh (A. L. Bahri, J.)

ਰੁਪਏ ਸਨ। ਭੋਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 160। 2 ਮਈ 1976 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 9.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਜਦੋਂ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਕਣਕ ਦੀ ਕਟਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਕੱਟੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਵਰਕਮੈਨ ਵੀ ਏ.ਡਬਲਿਊ.-1 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰੁਪਏ ਵਿਚ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਭੋਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 160. ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 50 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਹਾਦਸੇ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਉਹ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਟਰੈਕਟਰ 'ਤੇ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਥਰੈਸ਼ਰ 'ਤੇ ਕਣਕ ਦੀ ਕਟਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਣਕ ਦੀਆਂ ਢੇਰੀਆਂ ਨੂੰ ਥਰੈਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਗ ਨੂੰ ਥਰੈਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਰੁਕ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਰਗ ਨੂੰ ਥਰੈਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਫਸ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਅਤੇ ਅੰਗੂਠਾ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਮ ਜਿਰ੍ਹਾ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਥਾ ਸੀ ਕਿ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਮਜ਼ਦੂਰ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕਣਕ ਦੀ ਖੁਦਾਈ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਅਜਿਹੀ ਜਿਰਹਾ-ਜਾਂਚ ਮਾਲਕ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਗਵਾਹ ਹੋਰ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਜੋ ਕਣਕ ਦੀ ਕਟਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਜਿਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਏ.ਡਬਲਿਊ.-2 ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਥਰੈਸ਼ਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ। ਉਹ ਨੇੜਲੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਮੱਝਾਂ ਚਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਦਸੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਥਰੈਸ਼ਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਇੱਕ ਹੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਪਰ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਨੇ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੌਰਾਨ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਣਕ ਦੀ ਕਟਾਈ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ- ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਆਰਡਬਲਯੂ-1 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੰਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਦਿਹਾੜੀ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲਾਨਾ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕਣਕ ਦੀ ਕਟਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਵੱਢ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਧਰ, ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਣਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰੈਕਟਰ ਕਸ਼ਮੀਰਾ ਸਿੰਘ ਪਿੰਡ ਜਲਣਪੁਰ ਦਾ ਹੈ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਖਮੀ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਖੰਨਾ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਕੱਟੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਿੰਡ ਰੋਹੋ ਖੁਰਦ ਜਿੱਥੇ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ ਉਸ ਤੋਂ ਪਿੰਡ ਜਲਣਪੁਰ 9 ਜਾਂ 10 ਮੀਲ ਦੂਰ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਸ਼ਮੀਰਾ ਸਿੰਘ ਆਰ.ਡਬਲਿਊ.-2 ਉਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਟਰੈਕਟਰ ਲੈ ਕੇ ਪਿੰਡ ਰੋਹੋ ਖੁਰਦ ਗਿਆ ਸੀ

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1992)2

ਇੱਕ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਣਕ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਟਰੈਕਟਰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰ ਆਪਣੇ ਟਰੈਕਟਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਹੀ ਕਣਕ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਮਾਲਕ ਵਾਂਗ ਸਾਬਕਾ ਫੌਜੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਟਰੈਕਟਰ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਕੋਈ ਰਸੀਦ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਸਹੀ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਟਰੈਕਟਰ ਮੁਖਤਿਆਰ

ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਸ ਦਿਨ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਆਰ.ਡਬਲਿਊ.-3 ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਦਿਹਾੜੀ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਮਾਸਿਕ ਜਾਂ ਸਾਲਾਨਾ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕਸ਼ਮੀਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੇ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤ ਮਾਲਕ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਸ਼ਮੀਰਾ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਫੌਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਪਿੰਡ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਹੈ-ਕਰੀਬ 10 ਮੀਲ, ਸੀ। ਪਿੰਡ ਰੋਹਣੇ ਖੁਰਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਟਰੈਕਟਰ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਕਾਮੇ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਟਰੈਕਟਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਕਣਕ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਣਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੀ।

(5) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਿਛਲੇ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ 25 ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(1) (h) ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ: -

“(n) “ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ (ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਸਦਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਆਮ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਲਈ ਹੈ) ਜੋ ਹੈ:

- (i) ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ, 1890 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਰੇਲਵੇ ਸੇਵਕ, ਕਿਸੇ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਾਂ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਾਂ
- (ii) (ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਾਸਿਕ ਉਜਰਤ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਭਾਵ, ਜ਼ਬਾਨੀ ਜਾਂ ਆਈ.ਪੀ. ਲਿਖਣਾ; ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ (ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼) ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਕੈਪਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ

Sampuran Singh v. Mukhtiar Singh (A. L. Bahri, J.)

ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਵਾਲਾ, ਜਿੱਥੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

(6) ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ 11 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

ਅਨੁਸੂਚੀ II।

(7) ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(l)(n) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਭਾਵ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ:

“(xxix) ਟਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਭਾਫ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮਕੈਨੀਕਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀ-, ਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ; ਜਾਂ”

(8) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (xxix) ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੋਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (xxix-b) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਰੁਜ਼ਗਾਰ ■ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਜਾਂ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਜਾਂ ਜੰਗਲ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦਿਨ, 25 ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ; ਜਾਂ"

ਜੇਕਰ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (xxix) ਅਤੇ (xxix-b) ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ -I ਕਿ ਉਹ - ਵੱਖ-ਵੱਖ, ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ- ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰੇ ਹਨ-, ਮੈਮ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (xxix) ਖੋਤੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਇੱਕ ਕਾਮੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਟਰੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ (ਜਾਂ ਮਕੈਨੀਕਲ ਪਾਵਰ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਹੋਰ ਮਸ਼ੀਨਰੀ); ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (xxix-b) ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਕਾਮਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟਰੈਕਟਰਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ. ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਪਿਛਲੇ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਦਿਨ 25 ਵਿਅਕਤੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ (xxix) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਿਛਲੇ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ 25 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਾਵਰ ਜਾਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਟਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮਸ਼ੀਨ ਨਾਲ ਖੋਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਵਰਕਮੈਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ

'ਤੇ, ਇੱਕ ਥਰੈਸ਼ਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟਰੈਕਟਰ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਣਕ ਦੀ ਕਟਾਈ ਫੈਨਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (.1) (n) (ii) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੀ ਧਾਰਾ (xxix) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇਗਾ। *m iujtmood v. ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* (1), ਟਰੈਕਟਰ ਨਾਲ ਕਣਕ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(9) ਐਪੀਲੈਟ ਦੇ ਸਿਖੀਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਥਰੈਸ਼ਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਥਰੈਸ਼ਰ ਬੰਦ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਥਰੈਸ਼ਰ ਵਿਚ ਪਾਵੇ, ਸੱਟਾਂ ਸਹਿਣ ਲਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਾਰਨ ਸੱਟਾਂ ਝੱਲੀਆਂ ਅਤੇ 'ਜੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਜੋਖਮ' ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: (1) ਗੌਰੀ ਕਿੰਕਰ ਭਕਤ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਧਾ ਕਿਸਨ ਕਾਟਨ ਮਿੱਲਜ਼, ਏਆਈਆਰ 1933 ਕਲਕੱਤਾ 220; (2) ਦੇਵੀਦਿਆਲ ਗਲਿਆਰਾ, ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ, ਏਆਈਆਰ 1937 ਸਿੰਧ 288; ਅਤੇ (3) ਭੁਰਾਨਕਵਾ ਕੋਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸਾਹਿਬਜਾਨ ਮੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1956 ਪਟਨਾ 299। ਇਹਨਾਂ ਨਿਰਣੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਨੇ AW 1 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਜੋ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਥਰੈਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਟੈਕ ਲਗਾਏ ਤਾਂ ਇਹ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਗਲੀਚੇ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਉਗਲਾਂ ਅਤੇ ਅੰਗੂਠਾ ਉਲਝ ਗਏ ਅਤੇ ਕੱਟੇ ਗਏ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਕੀਲ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਥਰੈਸ਼ਰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਫਸ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਧੀਕ ਖਤਰੇ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਗ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਥਰੈਸ਼ਰ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਥਰੈਸ਼ਰ ਉਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਦੁਰਘਟਨਾ ਸੀ ਕਿ ਗਲੀਚੇ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਥਰੈਸ਼ਰ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(10) ਅਪੀਲ ਲਈ 1 ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖਾਣੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(1) 1980 LAB.IC 300.

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਫਤ ਭੋਜਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 1000 ਰੁਪਏ ਸੀ। 50 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ v ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪਹਿਲਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਨੇ AW 1 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਾਣੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਸੀ। 50. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮਾਲਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਫਤ ਭੋਜਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਉਜਰਤ ਰੁਪਏ ਸੀ। 210.

(11) ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਲਾਵ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਭਾਵ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ

ਨਾਲ। 210 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਅਤੇ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਾਈ ਅਪੰਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ a? ਪ੍ਰਤੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। 5,600 ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕੀਤਾ। 12,600 ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਭਾਵੇਂ ਆਕਰਸ਼ਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਮਿਆਂ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਐਕਟ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ, ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ AUV ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿੱਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ '। ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਵਰਕਰਜ਼ ਕੰਪਨਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਰਗੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1976. ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1975 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 21 ਮਈ 1976 ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਾਦਸਾ 2 ਮਈ, 1976 ਨੂੰ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸੋਧਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। m ਹੱਥ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਠੀਕ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ 12.600.

(12) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ